

2647 trinmål er ingen overdramatisering

Af Karsten Bräuner

Bjarne Laustsen (S) mener, at jeg overdramatiserer med mine 2647 trinmål som det lovmæssige grundlag for min løbende, systematiske, skriftlige evaluering i forbindelse med elevplanerne (NORDJYSKE 26/3).

Jeg må desværre skuffe ham.

Undervisningsminister Bertel Haarder gjorde meget ud af at fremhæve betydningen af den løbende evaluering i sin tale til Danmarks Skolelederforening 29. september 2005, hvor han redegjorde for, hvad der var i vente:

”Det, der vil rykke, er, at der sættes *fuldt blus* på den løbende evaluering” (min kursivering) i henhold til trinmål, sagde ministeren og forklarede:

”Der er trinmål, som ikke er egnet til evaluering ved testning. Trinmål, der ikke testes i forhold til skal selvfølgelig også evalueres – blot på andre måder. Dem skal der også følges op på. Også i forhold til disse trinmål skal elevernes præstationer vurderes, konsekvenser skal tages, mål skal sættes, aftaler skal indgås, osv. osv.”

Ifølge ministeren skal eleverne således testes *løbende* i *alle* trinmål, hvorefter deres præstationer skal vurderes, konsekvenser tages, mål sættes og aftaler indgås for hvert eneste trinmål. Et så omfattende arbejde kan i sagens natur kun foregå skriftligt.

I marts 2007 var jeg i tæt kontakt med Undervisningsministeriet for at få fuldstændig klarhed over de formelle krav til elevplansarbejdet, herunder den løbende evaluering.

Beskeden var klar. To af Ministeriets konsulenter bekræftede uafhængigt af hinanden: Læreren skal gennemføre en løbende, systematisk, skriftlig evaluering af sin undervisning i alle fag i henhold til de enkelte trinmål, ikke i noteform, men i en redigeret form, der gør evalueringen ’brugervenlig’ i tilfælde af, at skolelederen skulle kræve at få den fremlagt.¹

Det betyder, at hver eneste af de 2647 streger på min 53 meter lange trinmålsløber repræsenterer forberedelse, efterbehandling og (omhyggelig) skriftliggørelse af en vurderingshandling.

Og ikke nok med det. Løbende evaluering betyder, at hvert trinmål skal evalueres *flere* gange i løbet af et skoleår.

Jeg har spurgt Bertel Haarder, hvor ofte en evaluering skal finde sted for at være ’løbende’. Det nægter han at svare på. Men han fastholder, at lærerne uden problemer kan udføre denne *fuldt blus*-indsats, der *rykker*, uden tilførsel af ekstra ressourcer, for det ekstra tidsforbrug er nemlig *nul* timer.

En sådan praksis mener Bjarne Laustsen ikke, der er belæg for. Men indtil Folketinget eller domstolene siger noget andet, er det Ministeriets suveræne fortolkning af sin egen lovgivning, der danner grundlag for praksis på området.

Kan vi forvente, at Socialdemokraterne vil tage dette op med ministeren?

Efter Marianne Jelveds udtalelser i samme artikel, hvor hun udtrykker forbløffelse over Ministeriets fastlæggelse af praksis, kan de regne med opbakning af Det Radikale Venstre.

Det er vigtigt at slå fast, at det ikke er et spørgsmål om elevplaner og ikke-elevplaner, om skriftlighed og ikke-skriftlighed. Elevplaner og skriftlighed er kommet for at blive. Men graden af skriftlighed skal reduceres, og elevplanens omfang og systematik skal bringes ned på et realistisk niveau, så hensigtsmæssighed med afsæt i lærerens professionelle vurdering bliver det ledende princip.

Det kræver to ting: Der skal ikke stilles krav om egentlige elevplaner i alle fag, og kravet om løbende, systematisk, skriftlig evaluering i henhold til trinmål skal blødes op.

---

¹ Jeg udbad mig denne udlægning på skrift, men det ønskede man ikke at give. Svaret lød: ”Ifølge forvaltningslovens § 7 er vi ikke som ministerium forpligtet til at underskrive eller udfærdige bestemte erklæringer.” Men man er vel moralsk forpligtet til at skabe klarhed om sin egen lovgivning?